

Toets Parel 010 Requirements Engineering, Vrijdag 19 september 2014, 10:45–11:45

Vragen 1–3 gaan over het studiemateriaal.

- 1 In de handleiding projectmanagement wordt aangeraden om in het eindproject van deze module de scope (het aantal te implementeren user stories) variabel te houden. Waarom? (10 pt)
- 2 Wat is een *extern doel* (*external goal*) van een project? Waarom heet dat "extern"? (10 pt)
- 3 Het watervalmodel is één van de lifecycle-modellen voor softwareontwikkeling. (10 pt)
  - (a) Waarom heet het *watervalmodel*?
  - (b) Noem een aantal stappen uit het watervalmodel

Vragen 4–6 gaan over de casestudy op pagina 2.

- 4 Schrijf van een mission statement voor dit systeem alléén de alinea's *Doel van het systeem* (*Goal of the system*) en *Uitsluitingen* (*Exclusions*). (20 pt)
De casustekst zegt overigens niets over uitsluitingen; bedenk zelf een geschikte.
(De alinea's *Motivation*, *Type of system* en *Approach* laten we kortheidshalve achterwege.)
- 5 Het "onion-model" noemt drie soorten operator: *normal operator*, *maintenance operator*, en *operational support*. (20 pt)
  - (a) Welke stakeholders worden voor welke van deze rollen genoemd in de tekst?
  - (b) Als er voor een of meer rollen géén stakeholders worden genoemd, wie zou dan naar jouw mening die rol goed kunnen vervullen?
- 6 Geef alle user stories voor de dierenopvang, die uit de tekst af te leiden zijn. (30 pt)
Geef bij twee van deze user stories zinvolle acceptatiecriteria.

N.B. de meeste aanvragen van de dierenopvang aan de NGH zullen gedaan worden door een computersysteem dat door een medewerker van de dierenopvang bediend wordt, niet door het met de hand invoeren van gegevens op een webformulier. Op hoog niveau van abstractie verandert dat echter niets aan de user stories, het is de dierenopvang die van bepaalde functionaliteiten gebruik kan maken.

Cijfer = #punten / 10

Gegevensbank voor huisdieren

Na aandringen vanuit de Tweede Kamer ontwerpt het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, in overleg met de Dierenbescherming en andere belanghebbenden, een regeling voor registratie van huisdieren. Het is mogelijk dat in de toekomst registratie van een aantal diersoorten verplicht wordt. Maar voorlopig gaat het om een vrijwillige registratie.

De technische basis voor deze registratie vormen zogenaamde RFID's. Een RFID heeft geen eigen energiebron maar reageert op elektromagnetische signalen. Geëigende lezers kunnen daarmee de gegevens op de RFID uitlezen. In de praktijk wordt een RFID meestal "chip" genoemd.

Bij een huisdier kan een RFID onder de huid worden aangebracht. De betreffende RFID's worden geleverd in een niet-afbreekbaar buisje van 12 mm lang en 2 mm doorsnee, met een totaal gewicht van 0,11 gram. De RFID wordt uniek geïdentificeerd door een code van 15 cijfers. In EU-verband zijn daar afspraken over gemaakt. De eerste drie cijfers identificeren het land ("528" voor Nederland), de volgende drie cijfers identificeren de fabrikant. Met de resterende cijfers kunnen (met de huidige generatie RFIDs) in principe een miljard huisdieren in Nederland geregistreerd worden.

Voor de landelijke registratie komt er een gegevensbank waarin gegevens over dieren en hun eigenaren worden opgenomen, waaronder de identificatiecode van de RFID die bij een dier is ingebracht. Deze gegevensbank zal worden beheerd door de Nederlandse Gegevensbank van Huisdieren (NGH).

Verschillende belanghebbenden kunnen, voor zover zij daar recht toe hebben, gegevens opvragen, toevoegen en wijzigen d.m.v. webformulieren of via een software-interface.

Iedere eigenaar van een huisdier kan het dier laten "chippen" bij een dierenartspraktijk. De dierenarts brengt onderhuids een RFID aan bij het huisdier. De eigenaar krijgt een papieren registratiebewijs mee en de dierenarts(-assistent) meldt de registratie bij de NGH. Op het registratiebewijs staat o.a. de identificatiecode van de RFID, die nodig is om een adreswijziging door te geven of het dier als vermist te melden.

Wie een huisdier vindt kan dat afgeven bij een dierenopvangcentrum (asiel), eventueel kan het ook worden opgehaald door de dierenambulance. In sommige gemeenten wordt ook actief gezocht naar loslopende dieren: zwerkatten worden gesteriliseerd en daarna weer vrijgelaten. Alle dieren die bij de dierenopvang binnenkomen worden gecontroleerd op aanwezigheid van een RFID. Is een dier niet gechipt, dan doet de dierenopvang dat. Daarmee is bijvoorbeeld vast te stellen dat een aangetroffen zwerkat eerder behandeld is.

Komt een vermist dier binnen bij de dierenopvang, dan wordt het bij de NGH als gevonden gemeld. De eigenaar krijgt dan automatisch een mededeling bij welk opvangcentrum het dier kan worden opgehaald. Het komt echter ook voor dat dieren bij de dierenopvang worden gebracht die niet als vermist gemeld zijn. In dat geval neemt de dierenopvang contact op met de eigenaar. Levert dat geen bevredigend resultaat op, dan heeft de dierenopvang de bevoegdheid om – na overleg met de dierenbescherming – het dier te onteigenen. Zo'n dier kan te zijner tijd aan een nieuwe eigenaar worden meegegeven of, als er geen andere mogelijkheid is, worden afgemaakt.

De dood van een dier kan worden gemeld door de eigenaar of een dierenartspraktijk, maar ook door de dierenopvang. Helaas worden dieren soms zodanig gewond bij de dierenopvang binnengebracht dat laten inslapen de enige optie is.